ప్రాయశ్చిత్తం

(గల్పిక)

నాకు తెలుసు—భగవంతంగాడికి నన్నుచూస్తే అసూయ. మాధవి నాతో ఆదరంగా మాట్లాడుతుందని!

తనతో మాట్లాడదనిఉడుకుమోత్తనం. తనతో—అంత కొరకరాని కొయ్యతో—ఏ మనిషి. ఆప్యాయంగా మాట్లాడ్డానికి ఒప్పుకుంటుంది?

నాకు మాధవిమీద ఏదో ఆశవుందని వాడిఅనుమానం, పైకి. అనడుగాని.

"నువు వట్టి దేభ్యానివిగనక ఆమాధవికెదురుగా కూచుని మురుస్తావు!" అని తిడతాడు నన్ను.

"మాధవి కెదురుగా కూర్చోవాలని నీకుమాత్రం లేదా?" అంటాను.

"ఎదురుగా కూర్చునా? నేనయితే అక్కడితో ఆగ్గల్నా? నీ మాదిరిగా ఆమెతో చనువుగ మాట్లాడే అవకాశమే దొరికితే అ[illegible]న ఏంచేస్తానో, దానికినేనుగాదుగదా, నన్నుపుట్టించిన బ్రహ్మకూడా కర్తకాడు!" అంటాడు.

"ఇంకేం? నామాదిరిగా నీకు పెళ్లీపెటాకులూకాలేదుగా? పోయి మాధవిని పెళ్లాడమని ఎందుకడగవూ?" అంటాను.

ఆపాట్ట వాడు మాధవిని నానా మాటలూ అనటం మొదలు పెడతాడు. ఆమె తన కులవృత్తిలో ప్రవేశించటానికి బదులు చదువుకుని చెడిపోయిందట! సంసారాలు చేసేవాళ్లే

నాసి సరుకుట! సంసారి అయిన సానికూడా అంతేట! పెళ్లయిన ఇల్లాలికి మొగుడుతప్ప మిగిలిన మగవాళ్లంతా పరపురుషులయితే, మాధవికి మగాళ్లంతా 'పరపురుషులేట! మాధవికి భర్తఎవడూ?'' అంటాడు భగవంతంగాడు.

బహుశా మాధవి పెళ్లాడదట. ఒకవేళ పెళ్లాడితే తన మేనమామ వరించి తెచ్చినవాణ్ణి పెళ్లాడి—వాడితత్వం ఎటువంటిదో తెలుసుకోకుండా అధోగతి పాలవుతుందిట.

''తన్ను ప్రేమించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నవాళ్లెవరోకూడా మాధవికి తెలీదు. వారిలో ఉత్తముణ్ణి ఎట్లా ఎన్నుకుంటుందీ ?'' అంటాడు వాడు.

''ఆమెని పెళ్లాడ్డానికి సిద్ధంగా ఉన్నవాడు వచ్చి తన అభిప్రాయం చెప్పకోలేడా ?'' అంటాను.

''ఎవరితో? ఆవిడ మేనమామతో !''

''ఉత్తరం రాయలేడా?''

''మీా మాధవి తనకువచ్చే ఉత్తరాలు తాను చదవదుగా! ఎవరేం రాస్తారో! ఆ పతివ్రతను ఇనపబోనులో పెట్టి రక్షిస్తున్నాడా మేనమామ! కోర్టుకెక్కి వ్యాజ్యం గెల్చి మాధవిని తీసుకొచ్చిందిందుకే!''

నాకు కోపంవచ్చి—''నువ్వు లక్ష చెప్పు. మాధవి ఆత్మరక్షణార్థం అవలంబించే పద్ధతులన్నీ రైటైనవే. నీవంటిదుర్మార్గుడు ఏకాంతంగా తనతో మాట్లాడకుండానూ, అవాకులూ చెవాకులూ రాయకుండానూ చూసుకోవడంలోనే ఆమె తెలివిగా ప్రవర్తిస్తున్నది.''అంటాను.

* * *

[illegible] అలవాటు ప్రకారం నేను మాధవిని చూడబోయినాను. అదీ ఇదీ మాట్లాడుకుంటుండగా పోష్టు వచ్చింది. మాధవికి ఒక కవరు.

ఆమె కవరు నా చేతికిచ్చి, "చూడండి!" అన్నది.

పై దస్తూరి చూడగానే నాకు పట్టరాని సంతోషం కలిగింది. వెధవ! ఇన్ని కోతలుకోసి నాతో చెప్పకుండా మాధవికి ఉత్తరం రాస్తాడు! తనబతుకు నేను మాధవికి చెప్పననే! తను రాసే అబద్ధాలు మాధవిని నమ్మనిస్తాననే!

ఉత్తరంచించి చదవటం మొదలుపెడితే మొదటనాకేమీ అర్థంకాలేదు. తరవాత నా ఒళ్లు భగభగా మండిపోయింది.

"ఓరీ తుచ్ఛుడా! ఆడవాళ్ల ఉత్తరాలు చూడవచ్చురా? వాళ్లు చూడమంటేమటుకు!"

అంతే—ఆ ఉత్తరంలో ఇంకేమీ లేదు.

సున్నితంగా

(గల్పిక)

"ఏమోయ్, సూర్యనారాయణా?"

"ఏమిటోయ్, సత్యనారాయణా?"

"నాకు చిన్న ఉపకారం చేసి పెట్టాలోయ్!"

"ఏం ఉపకారమోయ్?"

"రెండు రూపాయలుంటే బదులియ్యి. మళ్ళా ఎల్లుండికిచ్చేస్తాను. తప్పక ఇస్తాను."

"ఇంతే కద భాగ్యం! ఇదుగో!"

* * *